

st-lem uplatněný měl základ v nějaké právní normě, stížnost netvrdí a soud neshledal. Poukaz k uvedenému dekretu však nestačí, když z dekretu sama není patrné, že by byl st-li býval nárok takový přiznán a když stížnost neuvádí dřívějšího správního aktu, z kterého st-li nárok takový příslušel a oním dekretem byl zachován.

Pokud týče se dovolené, namítá stížnost toliko, že st-li přísluší jako každému úředníku zákonný nárok na dovolenou. Všeobecného ustanovení, které by každému úředníku zaručovalo nárok na dovolenou, v čsl. právním řádě není, nýbrž je právo to pro jednotlivé kategorie úřednické v zákonech pro ně platných zvlášť stanoveno.

St-l je úředníkem okresním. Zákon z 3. října 1907 č. 63 z. z. pro Čechy o služ. poměrech okr. úředníků v Čechách ani ve znění původním, ani ve znění zákona z 23. července 1919 č. 444 Sb. pro úředníky ty práva na dovolenou nestanoví.

Vycházel tedy žal. úřad ze správního právního názoru, že st-l nemá zákonného nároku na dovolenou a nelze následkem toho shledati ani, že by byl v rozporu se zákonem závěr, který úřad z toho dovodil, že totiž úprava otázky té může se státi jednostranně.

Č. 5233.

Školství: O právním postavení místní školní rady.

(Nález ze dne 19. prosince 1925 č. 1688.)

Prejudikatura: Boh. 670, 1397, 1612 adm. a j.

Věc: Místní školní rada v O. proti ministerstvu školství a národní osvěty o odepření rekursní legitimace.

Výrok: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro vady řízení.

Důvody: Řada rodičů z různých obcí na Hlučínsku zažádala o přijetí svých, školou povinných dětí do německých obecných škol v O. Místní školní rada v O. žádostem těm usneseními z 3. září 1923 vyhověla a přidělila děti, o které šlo, jednotlivým německým školám v O. Městský škol. výbor v O. předložil ona usnesení zshr-ě, aniž ve věci samé jakýmkoliv způsobem rozhodl. Předseda zshr-y slezské, zároveň zplnomocněný komisař čsl. republiky pro Ratibořsko, řadou rozhodnutí z 28. ledna 1924 zrušil uvedená usnesení mšr-y a nařídil, aby děti, o které šlo, byly převedeny do školy svého obvodu.

Proti těmto rozhodnutím podala mšr svým předsedou Janem E. rekurs z 20. února 1924, který byl nař. rozhodnutím zamítnut, ježto legitimaci mšr-y k podání stížnosti v tomto případě nelze opřítí o žádné platné ustanovení zákonné.

O stížnosti do tohoto rozhodnutí podané uvážil nss takto: — —

Stížnost vytýká nař. rozhodnutí především vadnost pro nedostatek odůvodnění. Výtku tuto shledal nss důvodnou:

Žal. úřad nař. rozhodnutím neupřel legitimaci rekursní rekurujícímu předsedovi býv. mšr-y jako takovému, nýbrž upřel legitimaci místní školní radě. Žal. úřad uznává tedy, že jmenovaný před-

seda byl — patrně na základě předpisu § 4 vl. nař. č. 605/1920 — oprávněn vystupovati jménem mšr-y.

Svůj výrok o tom, že mšr není k rekursu legitimována, žal. úřad blíže neodůvodnil, uváděje jen zcela povšechně jakýsi důvod negativní, že totiž »legitimaci mšr-y nelze opřítí o žádné ustanovení zákonné.«

Jak zastáváno konstantní judikaturou nss-u (srovnej nál. Boh. 670, 1397 a 1612 adm.), přísluší mšr-ě — a to jak podle zákonů dřívějších, tak i podle nových předpisů zákona č. 292 a nař. č. 605/1920 — postavení dvojí a to jednak jako nejnižšího úřadu zřízeného pro dozor ke školám, jednak jako zákonného zástupce školní obce a školy, pokud tyto jsou nositeli zvláštních práv. Stejně jako mšr ve věcech, ve kterých vystupuje jako pouhý úřad, nemůže důvodně mluvit o porušení nějakého svého práva, jestliže nadřízený úřad její rozhodnutí zruší, takže mšr pro sebe v takovémto případě rekursní legitimaci vindikovati nemůže, právě tak nelze mšr-ě legitimaci rekursní proti zrušujícímu rozhodnutí úřadu školního odepřítí tam, kde tento vyšší úřad zrušil předchozí výrok mšr-y učiněný nikoli v její vlastnosti školního úřadu, nýbrž v její vlastnosti zákonného zástupce školní obce resp. školy.

Z toho jde, že odpověď na otázku, zda mšr v tom kterém případě je nebo není k rekursu legitimována, vyžaduje bližšího zkoumání toho, v jaké vlastnosti tu mšr vystupuje; již proto nutno tedy v zájmu možné další obrany mšr-y proti výroku úřadu jí legitimaci odpírajícímu požadovati t a k o v é odůvodnění příslušného rozhodnutí úřadu, aby jak stěžující si mšr tak i nss mohly z něho seznati nejen povšechné stanovisko úřadem zaujaté, ale též bližší, o příslušné předpisy zákona opřené úvahy, které úřad k jeho výroku vedly.

Tomuto požadavku znění nař. rozhodnutí ovšem nevyhovuje. Kusým odůvodněním nař. rozhodnutí byly tedy jak straně obrana, tak i nss-u přezkoumání stížnosti ztíženy, a dospěl proto nss k rozhodnutí, jak v enunciátu uvedeno.

Č. 5234.

Bytová péče. — Administrativní řízení: Uživatel obchodních místností, které byly bez povolení zřízeny z místností obytných, není legitimován k rekursu do rozhodnutí okr. úřadu politického, kterým se vlastníku domu ukládá, aby místnosti ty vrátil účelům obytným.

(Nález ze dne 19. prosince 1925 č. 23.185.)

V ě c: Firma Jiří M. nást. M. a W. v Praze (adv. Dr. Arn. Schwarz z Prahy) proti zemské správě politické v Praze (za zúč. stranu Waltera B. adv. Dr. A. Dušek z Prahy) o vrácení obchodních místností účelům bytovým.

V ý r o k: S t í ž n o s t s e z a m í t á j a k o b e z d ů v o d n á.

D ů v o d y: Walter B., majitel domu č. p. ... v Praze, oznámil magistrátu hl. m. Prahy, že firma M. a W. používá v jeho domě 3 kancelářských místností, které byly dříve bytem. Při tom žádal, aby jmenované firmě bylo nařízeno, uvést tyto místnosti do předešlého stavu. Po konaném šetření vyslovil magistrát, že firma M. a W. užívá v uvedeném